

И тъй, нашия шуменски младеж открилъ български театъръ въ Браила. Присъжтствували българи и румъни, а той съ оркестъра си гледалъ да задоволи всички. Повечето самъ игралъ на сцената и въ сжщото време командувалъ всички. Презъ 1866 г. Войниковъ представилъ на сцената българска игра „Стоилъ Войвода“, после написалъ и други театрални книги. Отъ всички най-много се харесала „Райна Княгиня“.

Нея всички обичали да гледатъ, и театрътъ билъ препълненъ. Всички се чудѣли и радвали, че гледатъ на сцената българска княгиня, дъщеря на царъ Петра. Въ Браила Войниковъ всѣки день избиралъ все подобри помагачи и все добри театрални играчи. Въ театра на Войникова игралъ съ чудна сила Христо Ботевъ. Народътъ се просвѣщавалъ и окуражавалъ, като гледалъ представленията, особено „Райна Княгиня“. Всѣки вече се увѣрявалъ, че българитѣ не сж били само орачи, копачи и овчари, но сж били просвѣтени, имали сж писатели, пѣвци и музиканти и т. н. Най-много се захласвали въ представленията избѣгалитъ отъ България младежи, които, гонени отъ турцитѣ, отишли да се наредятъ между борцитѣ и хъшоветѣ, та, като дойде пролѣтъта, да се намѣрятъ подъ знамето, водени отъ войводитѣ за Балкана.

### **Войниковъ съ театра си въ Букурещъ**

Добри Войниковъ решилъ съ театра и играчитѣ си да иде въ Букурещъ, за да развълнува малко и букурещкитѣ български тежки търговци и пѣргавитѣ градинари. Той знаелъ, че румънската столица е голѣмъ градъ, че тамъ има голѣмъ театъръ и много бележити артисти. Но все пакъ решилъ се да покаже на румънитѣ и богатитѣ българи, че и неговиятъ театъръ съ народни пѣсни, съ народни играчи, могатъ да представятъ на сцената хубави и интересни нѣща изъ живота на българитѣ, каквито никой не е видѣлъ. За пред-